

Brunhilda Krejčová pochází z německé rodiny, která na Lipensku žije několik staletí. Doma mluvili hlavně německy, ale češtinu si osvojila již v dětství, díky dědovi a kamarádům. Historii své rodiny zná jak z vyprávění svého dědečka, tak i z rodokmenu, který vypracoval její vnuk.

...Já už jsem spousta věcí znala, protože mi to vyprávěl děda. A z toho rodokmenu jsem se dozvěděla, kdy se přestěhovali na Čertovku, proč se tam přestěhovali. Oni bydleli nejdříve ve Frymburku a pak se jim tam stalo nějaké neštěstí, nevím jestli jim to zatopil nějaký potok z Náhlava, tak se z toho Frymburka přestěhovali nejdřív pod Malšín a pak se přestěhovali na Čertovku a vím, že v roce 1805 už tam začali stavět ten dům. No a ten dům potom vyhořel taky. Ten je srovnanej se zemí. Naši bydleli v Loučovicích. Pak jsme se odstěhovali na Čertovku k dědovi. Já jsem vyrůstala na Čertově stěně, to jsou přední Loučovice a můj děda uměl česky, ale ne úplně správně a mě nutil, abych mluvila česky. Musela jsem číst český knihy, nahlas a jinak jsem si venku hrála s rumunskými Slováky, tak jsem se naučila jejich jazyk a když jsem potom na vysoké škole dělala zkoušku ze slovenštiny tak jsem najednou, nevím odkud, začala používat tu rumunskou slovenštinu. Profesor se úplně lekl a říkal, kde prej jsem to sebrala, protože jsem říkala „Já som neni ‘ že jo. Místo,, já niesom“ a takovýchle výrazy.

V roce 1952 začala chodit do loučovické základní školy, kde strávila 9 let. V této době, si díky výborným učitelům vytvořila pozitivní vztah k českému jazyku a historii.

... Vybrala jsem si povolání učitelky základní školy. Český jazyk a dějepis. Čeština mě bavila, měli jsme v Loučovicích dobrou češtinářku a o dějepis jsem se vždycky zajímala, o historii rodu a místa a tak. Tak jsem si vybrala dějepis.

Po vysokoškolských studiích působila paní Krejčová v Kaplici a ve Frymburku, ale většinu svého profesního života strávila na loučovické základní škole, kde učila i naše rodiče. Proto nás zajímalo, jaký je rozdíl mezi dětmi dříve a dnes.

...Ono se říká, že děti dneska jsou horší, než byly tenkrát, ale vůbec to není pravda. Ty děti stejně zlobily, jako zlobí dneska. Možná, že rodiče, když se jim řeklo, že děti zlobí, tak byli takový na ně přísnější. Dneska rodiče spíš to všechno omlouvají. No, ale děti zlobily stejně. Neposlouchali, ve škole chodili po třídě a odmlouvaly, byli drzí, ale ne ke každému učiteli si to dovolili. Třeba k takovej Červínkovéj, Soldátovi by si bejval to nikdo nedovolil.

Vzhledem k tomu, že se paní učitelka Krejčová věnovala dětem a mladým lidem, téměř půl století a rukama jí prošly tisíce žáků se kterými se dodnes ráda setkává. Zeptali jsme se jí, co by po svých bohatých zkušenostech, vzkázala dnešní generaci.

...Dnešní generaci bych vzkázala, aby se učili, že se to vyplatí. A i když vystudujou cokoliv, tak vždycky potom mají snazší cestu, aby to povolání změnili. Vzdělání, to se opravdu vyplatí.

Připravili žáci ZŠ a MŠ Loučovice

Petr Zábranský, Maxmilián Blažek a Le Anh Quan

